

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/105/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010127
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3520010127.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a členov senátu JUDr. Mariána Dunčka a Mgr. Jána Odnogu v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. XX/XX, trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 28. decembra 2023 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom (ďalej len prokurátor) proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/25/2020 zo dňa 16. mája 2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.05.2022 uznesením sp. zn. 1T/25/2022 podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku postúpil trestnú vec vedenú na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom, sp. zn. 1T/25/2020 proti obžalovanému A. B. za účelom prejednanja skutku právne posúdeného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 18. 01. 2019 v čase asi o 14:23 hod. z bližšie nezisteného miesta v okrese Nové Mesto nad Váhom prostredníctvom telefonického hovoru z telefónneho čísla XXXX XXX XXX uskutočneného na telefónne číslo poškodeného F. G. XXXX XXX XXX verbálne napadol poškodeného a to tým spôsobom, že mu najprv s krikom vulgárne nadával, následne mu vulgárnym spôsobom uviedol, že mu fyzicky ublíži, podpáli mu dom a poškodený skončí v base, potom mu ďalej vulgárne nadával a opakovane uviedol, že ho zničí, príde osobne zbiť "na sračky", podpáli mu dom, potom mu znova vulgárne uviedol, že mu fyzicky ublíži, po čom poškodený obvinenému zložil a obvinený poškodenému znova zavolať, znova mu nadával a obviňoval ho, že sa rozprával s jeho babkou, pričom poškodený sa snažil vysvetliť obvinenému situáciu z jeho uhla pohľadu, čo si obvinený nenechal a okrem iného mu vulgárnym spôsobom uviedol, že do polhodiny je u neho, fyzicky mu ublíži, neskôr mu v rozhovore opätovne vulgárne uviedol vyhrážku, že mu fyzicky ublíži a že do polhodiny je uňho, ako aj to, že môže rovno zavolať policajtov, nech tam obvineného čakajú, potom telefonát skončil, pričom v čase o 17:17 hod. prostredníctvom ďalšieho telefonického hovoru medzi poškodeným a obvineným po dlhšej komunikácii, pri ktorej obvinený vyčítal poškodenému stretávanie sa s jeho babkou, v závere telefonátu uviedol poškodenému slová "zničím ťa a prídu pre teba zakuklení chlapi aj so psami", čím týmto konaním obvinený vzbudil u F. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. I. E. D. XXX/XX, D. dôvodnú obavu o jeho zdravie a majetok,

Okresnému úradu Nové Mesto nad Váhom, odbor všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto uzneseniu podal prokurátor sťažnosť v neprospech obžalovaného do zápisnice na hlavnom pojednávaní zo dňa 16. 05. 2022. V písomnom odôvodnení sťažnosti uviedol, že sa nestotožňuje s posúdením skutku ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Skutočnosť, že nešlo o priamy kontakt medzi obžalovaným a poškodeným neznižuje spôsobilosť vzbudiť u poškodeného dôvodnú obavu, ktorou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané. Poukázal na to, že išlo o opakované telefonáty prevažne zo strany obžalovaného (jedenkrát telefonoval aj poškodený obžalovanému), pričom celkovo prebehli štyri telefonáty v priebehu jedného dňa a to v časovom rozpätí troch hodín a preto považuje intenzitu kontaktu medzi poškodeným a obžalovaným za vysokú. Pričom obžalovaný sa pri každom telefonickom rozhovore vulgárne vyjadroval na adresu poškodeného, vulgárnym spôsobom uviedol, že mu fyzicky ublíži, podpáli mu dom a poškodený skončí v base, že ho zničí, príde osobne zbiť „na sračky“, podpáli mu dom a okrem iného mu vulgárnym spôsobom uviedol, že do pol hodiny je u neho, ako aj to, že môže rovno zavolať policajtov, nech tam obvineného čakajú. Poškodený uviedol, že sa zľakol, mal doma osemročnú dcéru a obával sa čoho je poškodený schopný. Z týchto dôvodov mal prokurátor za to, že vyhrážky dosiahli takú intenzitu, že konanie obžalovaného naplnilo objektívnu stránku skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania v zmysle § 360 ods. 1 Trestného zákona. Prokurátor sa nestotožnil ani s názorom súdu, že zo záznamu telefonátu, ktorý bol prehratý na hlavnom pojednávaní, z hlasu poškodeného, zo spôsobu jeho komunikácie nevyplýva dôvodná obava z toho, že by mal strach z následkov hrozieb, ktoré mu boli adresované, pričom sa domnieva, že nie je možné si spraviť takto jednoznačný úsudok len na základe toho, ako v telefóne pôsobil poškodený. Taktiež tvrdil, že na poškodených môže doľahnúť celá situácia až následne, napríklad u poškodeného vznikla obava až po telefonátoch, tak ako to uviedol pri podávaní trestného oznámenia a preto považuje argumentáciu súdu v zmysle, že počas telefonátu poškodený nepôsobil tak, že by mal strach z následkov hrozieb za nesprávnu. Z týchto dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal na neverejnom zasadnutí dňa 28. decembra 2023 podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia a aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a zistil, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

V prvom rade je nutné uviesť, že rozhodnutie súdu na hlavnom pojednávaní podľa § 280 odsek 2 Trestného poriadku sa vždy týka skutku. Pritom súd môže takéto rozhodnutie urobiť až po vykonaní dôkazov a len vtedy, ak po ich vyhodnotení dôjde k záveru, že skutok sa stal, no tento nenapĺňa znaky trestného činu, ale môže byť posúdený ako priestupok či iný správny delikt alebo disciplinárne previnenie. Aj z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že dôvodom pre uvedený postup a rozhodnutie súdu prvého stupňa bol záver, že žalovaný skutok sa síce stal a spáchal ho obžalovaný, avšak závažnosť činu je nepatrná a teda v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona nie je naplnená materiálna stránka uvedeného prečinu nebezpečného vyhrážania.

Záver o tom, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný, má aj podľa názoru krajského súdu oporu vo vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa. Po vykonaní rozsiahleho dokazovania a obligatórneho skúmania materiálneho korektívu v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona dospel okresný súd k správne záveru, že vzhľadom na okolnosti spáchaného skutku, mieru zavinenia a spôsob spáchania činu, tento skutok nie je prečinom, nakoľko jeho závažnosť je nepatrná.

Okresný súd správne zistil, že v posudzovanom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky pre postup podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku, teda pre postúpenie trestnej veci obžalovaného inému orgánu príslušnému žalovaný skutok prejednať ako priestupok. Vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom sa náležite vyrovnal so všetkými okolnosťami rozhodnými pre správne posúdenie predmetnej trestnej veci. Obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že v čase spáchania skutku bol v práci, že dôvodom, prečo volal poškodenému bolo to, že jeho babka skončila v nemocnici z dôvodu, že sa stretla so svedkom J., pričom stretnutie mal podľa jeho názoru iniciovať poškodený, bol z toho v silnom citovom rozporení a nemyslel to vážne. Zo záverov znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria vyplýva, že pobyt obžalovaného na slobode nie je nebezpečný pre spoločnosť. Preto sa krajský súd stotožňuje s právnym záverom okresného súdu, vyslovenom v napadnutom uznesení, ktorý po vyhodnotení vykonaných dôkazov z pohľadu ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona (tzv. materiálny korektív) dospel k záveru,

že závažnosť konania obžalovaného vzhľadom na okolnosti spáchania stíhaného skutku a jeho následky je nepatrná. Vykonané dokazovanie umožnilo súdu vysporiadať sa s následkami, okolnosťami, mierou zavinenia a pohnútkou páchatela, ktoré znamenali vylúčenie možnosti spáchania prečinu v súlade s ustanovením § 10 ods. 2 Trestného zákona. Podľa tohto ustanovenia, ako aj zaužívanej súdnej praxe, je súd vždy v prípade, ak je predmetom trestnej veci skutok, ktorý je prečinom, povinný preskúmať, či sa nemá aplikovať ustanovenie o tzv. materiálnom korektíve, v zmysle ktorého nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela, je jeho závažnosť nepatrná. Z vykonaného dokazovania mal krajský súd za to, že konanie obžalovaného nenapĺňalo znaky prečinu nebezpečného vyhrážania. Poškodený síce uviedol, že sa po telefonátoch obával o svoju bezpečnosť, resp. bezpečnosť rodiny, ale na druhej strane krajský súd poukazuje na to, že jeho následné konanie ani správanie takéto obavy nevykazovalo. Poškodený sám inicioval posledný telefonický hovor s obžalovaným (celkovo sa uskutočnili 4 hovory), pričom posledný telefonát trval najdlhšie zo všetkých (6 min a 10 sekúnd). Z tohto telefonického rozhovoru je podľa názoru súdu evidentné, že poškodený vystupoval sebavedome, neprejavoval žiadnu obavu, sám navádzal obžalovaného, aby mu zopakoval čo vlastne od neho v predchádzajúcich hovoroch požadoval, lebo nepočul čo mu obžalovaný hovoril. Rovnako tak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.09.2021 poškodený na otázku súdu uviedol, že telefonoval obžalovanému, lebo sa s ním chcel dohodnúť, či „povolí uzdy alebo nepovolí“ a že tam boli ďalšie vyhrážky a na základe toho telefonátu sa rozhodol podať trestné oznámenie. Aj z takéhoto vyjadrenia je možné usudzovať, že poškodený nepociťoval dôvodnú obavu o svoj život alebo majetok, nakoľko sa rozhodol podať trestné oznámenie až po tom, ako sa s obžalovaným podľa vlastných slov nedohodol na tom, či „povolí alebo nepovolí uzdy.“

Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu je dostatočne jasné, zrozumiteľné, dostatočne zdôvodnené a majúce oporu v zákone, pričom námietky prokurátora uvádzané v sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu, nie sú vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti opodstatnené a dôvodné.

Krajský súd na základe uvedených dôvodov dospel k záveru, že okresný súd rozhodol zákonne a vecne správne, preto sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.